

Peter Duetoft (CD):

Jeg vil gerne bekræfte over for fru Ebba Strange, at den bemærkning ikke var møntet på fru Ebba Strange. Men jeg synes, det vil være vanskeligt at have en debat i dag uden at tage det problem op, at grupper i det danske samfund offentligt opfordrer til, at man skal gå imod loven. Jeg ville som sagt bare advare de grupper om, at hver gang man gør det, gør man det værre og sværere for den generelle flygtningepolitiske linje i Danmark, og dermed kommer man indirekte til at skade nogle mennesker, som man i virkeligheden gerne vil hjælpe.

Men det var naturligvis ikke møntet på et medlem af Folketinget, for jeg går ud fra, at alle Tingets medlemmer overholder loven.

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil gerne sige tak til indenrigsministeren, især for indledningen af indenrigsministerens tale. Her opremsede indenrigsministeren en samling argumenter og en samling henvendelser med gode råd, opfordringer og appeller til initiativer, vi kunne tage her i Folketinget for at afhjælpe den situation, der er opstået ved, at vi har en del serbiske militærnægtere og desertører, som efter al sandsynlighed ikke vil få opholdstilladelse i Danmark. Mange af disse henvendelser kan jeg genkende som nogle, jeg selv har fået. De har berørt mig, de har været vanskelige at svare på, og de har sået megen tvivl i mit sind, om den flygtningelovgivning, vi har, også er adækvat.

Der har på nuværende tidspunkt været fire behandlinger af disse sager helt til tops i systemet, nemlig i Flygtningenævnet, og disse fire afgørelser har været vidt forskellige. Én afgørelse er blevet udskudt, fordi man ønskede yderligere oplysninger, og tre sager er blevet afslået; men to af dem blev afslået med enstemmighed i Flygtningenævnet, og det betyder bl.a., at Dansk Flygtningehjælps repræsentanter også har sagt nej til opholdstilladelse og asyl og altså har skønnet, at det var uden risiko for de pågældende personer at vende tilbage til Serbien. Den fjerde afgørelse var med dissens, altså en afgørelse, hvor der var uenighed i Flygtningenævnet om, hvorvidt vedkommende skulle have asyl. Yderligere er der sket det, at to af de personer, der fik afslag, senere har haft ansøgninger om humanitær opholdstilladelse

til afgørelse hos ministeren, og heraf har den ene ansøger fået humanitært ophold, den anden ikke.

Disse sagers gang gennem systemet bekræfter for mig, at der ikke er nogen grund til at frygte automatikafgørelser i den nuværende procedure. Det får mig dog heller ikke til at sige, at jeg er stensikker på, at der ikke sker fejltagelser i asylsystemet; det ville være mærkeligt, når man har så mange sager og så mange forskelligartede oplysninger, hvis der ikke skete nogen fejltagelser. Men jeg er da interesseret i at høre, om fru Ebba Strange er i besiddelse af andre oplysninger, end Flygtningenævnet og vi andre er i besiddelse af, og som kan begrunde, at fru Ebba Strange har bekymringer for, at der skal ske overløst på de personer, som bliver sendt til Serbien.

Som sagt har disse fire afgørelser givet anledning til mange forskellige reaktioner; men jeg undrer mig over, at man alene ud fra disse fire afgørelser kan sige: Jamen så er alt godt, så fungerer systemet, og så er der ikke grund til at sige andet, end at nu opretholder vi bare systemet med de individuelle afgørelser, og det er det eneste, vi skal bekymre os om i dag. Tvivlens nådegave synes ikke på noget tidspunkt at have slået rod i f.eks. fru Pia Kjærsgaards sind, og det er også meget sjældent, at den har vist sig hos hr. Helge Adam Møller og fru Birthe Rønn Hornbech i disse sager.

Jeg synes, at der i hvert fald er tre punkter i disse afgørelser, som har givet anledning til meget store bekymringer i Det Radikale Venstre. For det første vores håndtering af militærnægtere i almindelighed i forbindelse med asylsager. Vi har tradition for ikke at lade militærnægtelse eller desertering være asylgrund overhovedet. Det er ikke en anerkendt menneskerettighed, det er ikke en menneskerettighed, man kan påberåbe sig overtrædelse af og derved få asyl i Danmark og heller ikke i adskillige andre lande. Men vi modtager alligevel hvert eneste år asylsøgere fra Sverige og Schweiz her i Danmark, som mener, at de bliver forfulgt i deres hjemland på grund af deres overbevisning, der siger, at de ikke vil bære våben og ikke vil tjene nogen andre herrer end Vorherre. Det synspunkt accepterer vi bare ikke i Danmark som en menneskerettighedskrænkelse.